

„Na Wojtusia z popielnika iskiereczka mruga,
Chodź, opowiem ci bajeczkę, bajka będzie długa
Z popielnika czad się cofał, poznać go nie sposób
Nikt nie zbudził się z awantury, zatrul wiele osób”

DOM BEZ
TLENKU WĘGLA

CZAD USYPIA CZUJNOŚĆ. Pojawia się w mieszkaniach ogrzewanych gazem, węglem, drewnem. Tam, gdzie wentylacja lub przewody odprowadzające spalinę są niesprawne. Jest bezbarwny, bez zapachu i silnie trujący. Pierwszym objawem może być ból głowy i senność. Czujnik czadu może uratować Twoje życie. Jesteś pewien, że trującego benzenu nie ma w Twoim mieszkaniu? Obudź świadomość – wejdź na www.czadusypia.pl.

Patronat honorowy

Kierownik Piora Październy

Tlenek węgla (CZAD)

Skąd się bierze czad i dlaczego jest tak niebezpieczny?

Tlenek węgla, potocznie zwany czadem, jest gazem silnie trującym, bezbarwnym i bezwonnym, nieco lżejszym od powietrza, co powoduje, że łatwo się z nim miesza i w nim rozprzestrzenia. Potencjalne źródła czadu w pomieszczeniach mieszkalnych to kominki, gazowe podgrzewacze wody, piece węglowe, gazowe lub olejowe i kuchnie gazowe. Powstaje w wyniku niepełnego spalania wielu paliw, m.in.: drewna, oleju, gazu, benzyny, nafty, propanu, węgla, ropy, spowodowanego brakiem odpowiedniej ilości tlenu, niezbędnej do zupełnego spalania. Może to wynikać z braku dopływu świeżego (zewnątrznego) powietrza do urządzenia, w którym następuje spalanie albo z powodu zanieczyszczenia, zużycia lub złej regulacji palnika gazowego, a także przedwczesnego zamknięcia paleniska pieca lub kuchni, czy też zapchanego i nieszczelnego przewodu kominowego lub uszkodzonego połączenia między kominami i piecami. Szczelnie pozamykane okna (czasami jeszcze dodatkowo uszczelnione), pozaklejane kratki, brak otworów wentylacyjnych w drzwiach łazienkowych, jak również brak regularnych kontroli drożności przewodów wentylacyjnych i kominowych sprawiają, że w naszych mieszkaniach lub domach możemy nie być bezpieczni. W niewietrzonych pomieszczeniach bardzo łatwo może dojść do tragedii.

Do zatruc często dochodzi w nowo wyremontowanych mieszkaniach, z nowymi piecami, nie mającymi indywidualnych przewodów napowietrzających i gdzie z przyczyn oszczędnościowych zlikwidowano

(zasłonięto) przewody wentylacyjne, a okna i drzwi są zbyt szczelne. Mieszkanie doskonale szczelne „nie oddycha”, brak dostępu tlenu może doprowadzić do tragedii. Czad może powstać także podczas pożaru.

Brak sygnałów, które alarmowałyby ludzi o obecności tlenu węgla stanowi istotny czynnik, który przyczynia się do zatrucia czadem. Niebezpieczeństwo zaszadzenia wynika z faktu, że tlenek węgla jest gazem niewyczuwalnym dla człowieka. Dostaje się do organizmu przez układ oddechowy, a następnie jest wchłaniany do krwioobiegu. W układzie oddechowym człowieka tlenek węgla wiąże się z hemoglobiną 210 razy szybciej niż tlen, blokując dopływ tlenu do organizmu. Stwarza to poważne zagrożenie dla zdrowia i życia człowieka. Uniemożliwia prawidłowe rozprowadzanie tlenu we krwi i powoduje uszkodzenia mózgu oraz innych narządów wewnętrznych. Następstwem ostrego zatrucia może być nieodwracalne uszkodzenie ośrodkowego układu nerwowego, niewydolność wieńcowa i zawał albo nawet śmierć.

Kto narażony jest na działanie tlenku węgla?

Na działanie tlenku węgla narażona jest każda osoba przebywająca w środowisku nim skażonym. Efekty działania czadu, przy takim samym stężeniu, mogą się jednak różnić.

Do grupy największego ryzyka należą:

Noworodki i niemowlęta (obok normalnej hemoglobiny występuje u nich hemoglobina płodowa, która wiąże dwukrotnie więcej tlenku węgla, niż zwykła hemoglobina),

- dzieci,
- kobiety ciężarne,
- osoby w podeszłym wieku,
- osoby z wadami serca oraz chorobami oskrzelowo-płucnymi,
- osoby z wadami serca oraz niewydolnością układu oddechowego.

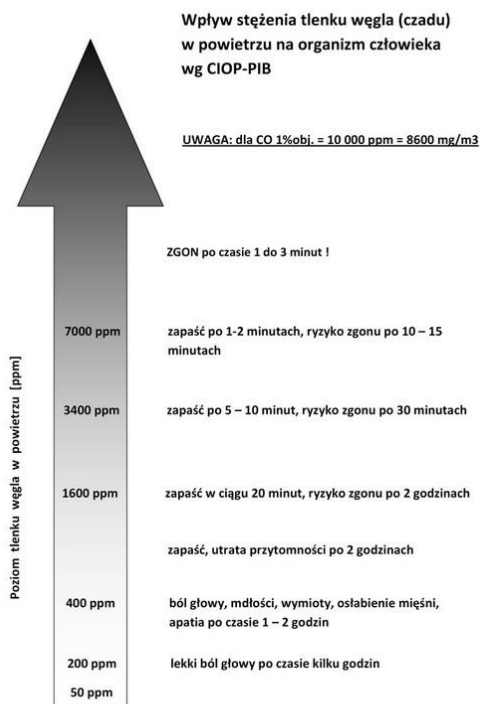
Cięższym zatruciom ulegają także osoby wykonujące prace związane z dużym wysiłkiem fizycznym, które znacznie szybciej, niż podczas odpoczynku, ze względu na zwiększoną częstość i głębokość oddechu, pochłaniają dawki trujące, a nawet śmiertelne.

Jak zapobiegać zatruciu?

Podstawową przyczyną zatruc jest niepełne spalanie, do którego może dojść np. gdy zbyt szczelnie zamknięte są okna, brak jest właściwej wentylacji. Powoduje to powstawanie tlenku węgla i utrudnia jego odpływ. Tyle spalin wypłynie na zewnątrz, ile świeżego powietrza napłynie do pomieszczenia. Przede wszystkim należy więc zapewnić możliwość stałego dopływu świeżego powietrza do paleniska (pieca gazowego, kuchenki gazowej, kuchni węglowej lub pieca) oraz swobodny odpływ spalin. Ponadto należy regularnie sprawdzać prawidłowość działania urządzeń mogących być źródłem tlenku węgla, szczelność wewnętrznych instalacji gazowych, przewodów kominowych i wentylacyjnych oraz kanałów nawiewnych.

Pamiętaj aby:

Dokonywać okresowych przeglądów instalacji wentylacyjnej i przewodów kominowych oraz ich czyszczenia. Gdy używasz węgla i drewna, należy to robić nie rzadziej, niż raz na 3 miesiące. Gdy używasz gazu ziemnego czy oleju opałowego – nie rzadziej, niż raz na pół roku. Zarządca budynku lub właściciel ma obowiązek m.in. przeglądu instalacji wentylacyjnej nie rzadziej niż raz w roku,

- Uchylić okno w mieszkaniu, gdy korzystasz z jakiegokolwiek źródła ognia (pieca gazowego z otwartą komorą spalania, kuchenki gazowej lub węglowej),
- nie zasłaniać kratki wentylacyjnych i otworów nawiewnych,
- przy instalacji urządzeń i systemów grzewczych korzystać z usług wykwalifikowanej osoby,
- użytkować sprawne technicznie urządzenia, w których odbywa się proces spalania; zgodnie z instrukcją producenta kontrolować stan techniczny urządzeń grzewczych,
- stosować urządzenia posiadające stosowne dopuszczenia w zakresie wprowadzenia do obrotu, w sytuacjach wątpliwych należy żądać okazania wystawionej przez producenta lub importera urządzenia tzw.

zgodności,

deklaracji

tj. dokumentu zawierającego informacje o specyfikacji technicznej oraz przeznaczeniu i zakresie stosowania danego urządzenia,

- w przypadku wymiany okien na nowe, sprawdzić poprawność działania wentylacji, ponieważ nowe okna są najczęściej o wiele bardziej szczelne w stosunku do wcześniej stosowanych w budynku i mogą pogarszać wentylację,
- systematycznie sprawdzać ciąg powietrza, np. poprzez przykładanie kartki papieru do otworu, bądź kratki wentylacyjnej; jeśli nic nie zakłóca wentylacji, kartka powinna przywrzeć do otworu,
- często wietrzyć pomieszczenie, w którym odbywa się proces spalania (kuchnie, łazienki wyposażone w termy gazowe), a najlepiej zapewnić nawet niewielkie rozszczelnienie okien,
- rozmieścić czujki tlenku węgla w tej części domu, w której śpi Twoja rodzina. Dla zwiększenia bezpieczeństwa dodatkowe czujki warto umieścić w każdym pomieszczeniu,
- nie spalać węgla drzewnego w domu, garażu, na zamkniętej werandzie itp., jeżeli pomieszczenia te nie mają odpowiedniej wentylacji,
- nie zostawiać samochodu w garażu z włączonym silnikiem, nawet jeżeli drzwi do garażu pozostają otwarte,
- nie bagatelizować takich objawów jak: duszności, bóle i zawroty głowy, nudności, wymioty, oszołomienie, osłabienie, przyspieszenie czynności serca i oddychania, gdyż mogą być sygnałem, że ulegamy zatruciu czadem; w takiej sytuacji należy natychmiast przewietrzyć pomieszczenie, w którym się znajdujemy i zasięgnąć porady lekarskiej.

Jakie są objawy zatrucia tlenkiem węgla?

- lekki ból, mdłości, wymioty, ogólne zmęczenie i osłabienie – lekkie zatrucie,

- nasilający się ból głowy, senność, zaburzenia świadomości i równowagi, trudności z oddychaniem, oddech przyśpieszony, zaburzenia rytmu serca – średnie zatrucie,

- drgawki, utrata przytomności – ciężkie zatrucie,
- Osłabienie i znużenie, które czuje zaczadzony oraz zaburzenia orientacji i zdolności oceny zagrożenia, powodują, że jest on całkowicie bierny (nie ucieka z miejsca nagromadzenia trucizny), traci przytomność i – jeśli nikt nie przyjdzie mu z pomocą – umiera.

Jak pomóc przy zatruciu tlenkiem węgla?

- należy natychmiast zapewnić dopływ świeżego, czystego powietrza,
- jak najszybciej wynieść osobę poszkodowaną w bezpieczne miejsce, na świeże powietrze,
- rozluźnić poszkodowanemu ubranie – rozpiąć pasek, guziki, ale nie rozbierać go, gdyż nie można doprowadzić do jego przemarznięcia,
- wezwać służby ratownicze (pogotowie ratunkowe – 999, straż pożarna – 998 lub 112); jeśli po wyniesieniu na świeże powietrze zaczadzony nie oddycha, należy niezwłocznie przystąpić do wykonania sztucznego oddychania i masażu serca.

BEZPIECZNE UŻYTKOWANIE GAZOWYCH GRZEJNIKÓW WODY PRZEPLYWOWEJ

Gaz ziemny jest szeroko rozpowszechnionym nośnikiem energii, stosowanym powszechnie w gospodarstwach domowych. Szczelność instalacji gazowej jest dla każdego oczywistym warunkiem bezpiecznego użytkowania gazu, gdyż jego mieszanina z powietrzem grozi wybuchem. Większość użytkowników gazu nie wie jednak, kiedy może pojawić się zagrożenie zatruciem tlenkiem węgla (potocznie zwanym czadem).

W Polsce każdego roku, z powodu zatrucia tlenkiem węgla pochodzącym z gazowych grzejników wody przepływowej, umiera ok. 100 osób, a kilka razy więcej ulega zatruciu wymagającym hospitalizacji. Przeważająca większość wypadków śmiertelnych zdarza się między 1 listopada, a 31 marca, a więc w porze chłodnej. Przyczynami są niesprawne instalacje wentylacyjne oraz zamknięte, szczelne okna. Można łatwo zapobiec powstawaniu tlenku węgla i

jego przenikaniu do mieszkań, spełniając cztery podstawowe warunki bezpiecznego użytkowania urządzeń spalających gaz:

- prawidłowa instalacja,
- stały dopływ świeżego powietrza,
- swobodny odpływ spalin,
- właściwa eksploatacja zapewniająca dobry stan techniczny urządzenia gazowego.

Przedstawiamy je w skrócie poniżej:

PRAWIDŁOWA INSTALACJA

Zainstalowania lub wymiany piecyka gazowego może dokonać jedynie uprawniony specjalista, zgodnie z instrukcją producenta. Wykonywanie prac instalacyjnych i regulacyjnych przez osobę nieuprawnioną może stworzyć zagrożenie dla zdrowia i życia mieszkańców. Takie same wymagania, co do prac instalacyjnych i regulacyjnych, dotyczą kuchenek gazowych. Kuchenka powinna znajdować się jak najbliżej wywiewnej kratki wentylacyjnej, a stanowiska pracy powinny być usytuowane między oknem a kuchenką, tak, aby następował nad nimi przepływ świeżego powietrza.

STAŁY DOPIYW ŚWIEŻEGO POWIETRZA

Stały dopływ świeżego (zewnątrznego) powietrza do urządzenia, w którym następuje spalanie gazu ma podstawowe znaczenie. Brak dopływu świeżego powietrza powoduje niedobór tlenu. Wynikiem tego niedoboru jest niezupełne spalanie i powstawanie tlenku węgla. Następuje to wówczas, gdy np. okna mieszkania są szczelnie zamknięte. Stały dopływ świeżego powietrza do mieszkania jest również warunkiem niezbędnym swobodnego odpływu spalin. W związku z tym należy pamiętać, aby przed każdą kąpielą dobrze przewietrzyć łazienkę, szczelne okna powinny być wyposażone w nawiewniki powietrza, a podczas kąpieli uchylić okno lub lufcik w mieszkaniu. Zasłanianie kratki wentylacyjnych, zarówno nawiewnej w drzwiach do łazienki, jak i wywiewnej na wlocie do przewodu wentylacyjnego, grozi śmiertelnym zatruciem.

SWOBODNY ODPIYW SPALIN

Piecyk gazowy powinien być szczelnie przyłączony do przewodu spalinowego, a ten musi być szczelny i drożny. Nieszczelny komin powoduje osłabienie ciągu lub może być przyczyną przenikania spalin do sąsiadujących z nim pomieszczeń i zatrucia znajdujących się tam osób. Przewody kominowe (dymowe, spalinowe i wentylacyjne) należy kontrolować zgodnie z obowiązującymi przepisami. Kontrola powinna być przeprowadzona przez osoby uprawnione, a obowiązek poddania obiektu kontroli spoczywa na właścicielu lub zarządcy. Warunkiem swobodnego odpływu spalin jest jednak nie tylko drożny przewód spalinowy, lecz także stały dopływ świeżego powietrza do pomieszczenia, w którym następuje spalanie gazu. Nie będzie odpływu spalin, jeżeli pracujący piecyk gazowy będzie się znajdował w zamkniętym, uszczelnionym mieszkaniu. Stały dopływ powietrza do pomieszczenia, w którym włączono piecyk gazowy, jest więc warunkiem niezbędnym do spełnienia dwóch podstawowych wymagań bezpieczeństwa - zupełnego spalania gazu i swobodnego odpływu spalin.

Podczas kąpieli nie należy włączać wentylatora w kuchni lub w innym miejscu w mieszkaniu, ponieważ jego działanie osłabia naturalny ciąg spalin w przewodzie spalinowym piecyka gazowego.

DOBRY STAN TECHNICZNY URZĄDZENIA GAZOWEGO

Urządzenia gazowe powinny być utrzymywane w czystości i w dobrym stanie technicznym, a także okresowo kontrolowane zgodnie z zaleceniami producenta.

Obowiązek utrzymania wymaganego stanu technicznego urządzeń gazowych i ich udostępnienia do kontroli nakłada na użytkownika lokalu

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 sierpnia 1999 r. w sprawie warunków

technicznych użytkowania budynków mieszkalnych (Dz. U. Nr 74 z dnia 9.09.1999 r., poz. 836, § 17 ust. 1 i 2). W trosce o bezpieczeństwo własne i swojej rodziny do tego obowiązku powinien się poczuwać każdy użytkownik urządzeń gazowych. Piecyk gazowy używany od wielu lat należy niezwłocznie zgłosić do kontroli. Stary, zużyty, nieczyszczony i rozregulowany piecyk gazowy zagraża życiu. Naprawa i konserwacja urządzenia gazowego może być powierzona wyłącznie osobom posiadającym stosowne uprawnienia.

BEZPIECZNE UŻYTKOWANIE KOMINÓW

Zgodnie z Art. 61. ustawy z 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. nr 243 z 2010 r. poz. 1623 tekst jednolity – z późniejszymi zmianami), właściciel lub zarządca obiektu budowlanego ma obowiązek utrzymywać go w należyтым stanie technicznym.

Art. 62 ustawy Prawo budowlane nakłada na właściciela lub zarządcę obiektu budowlanego obowiązek poddawania budynku okresowej kontroli. Co najmniej raz w roku właściciel lub zarządca ma obowiązek zlecić kontrolę stanu technicznego przewodów kominowych, dymowych, spalinowych i wentylacyjnych. Kontrolę tę należy zlecić osobie posiadającej kwalifikacje mistrza w rzemiośle kominarskim. Osoba dokonująca kontroli ma obowiązek potwierdzić kontrolę protokołem, w którym powinna opisać usterki i uchybienia, a właściciel lub zarządca ma obowiązek usunąć te usterki (Art. 70 ustawy Prawo budowlane).

Obiekty budowlane podlegają również przepisom Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. nr 109 poz.719 z 2010 r.).

§ 34 cytowanego rozporządzenia nakłada obowiązek usuwania zanieczyszczeń z przewodów dymowych i spalinowych oraz wentylacyjnych, określa również częstotliwość dokonywania czyszczeń.

Raz w miesiącu czyszczeniu należy poddawać przewody kominowe od palenisk zakładów żywienia zbiorowego.

Co najmniej raz na 3 miesiące należy poddać czyszczeniu przewody kominowe od palenisk opalanych paliwem stałym.

Co najmniej raz na 6 miesięcy należy czyścić przewody kominowe od palenisk opalanych paliwem płynnym i gazowym.

Przewody wentylacyjne należy poddawać czyszczeniu co najmniej raz w roku.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 sierpnia 1999 r. w sprawie warunków technicznych użytkowania budynków mieszkalnych (Dz. U. Nr 74 poz. 836 z 1999 r.) w § 19 mówi, że naprawę i konserwację przewodów kominowych dymowych, spalinowych i wentylacyjnych można powierzyć wyłącznie osobom posiadającym świadectwa kwalifikacyjne określone w odrębnych przepisach. Osobami posiadającymi takie kwalifikacje opisane w podstawie programowej kształcenia zawodowego (Dz. U. 226 poz. 1650 z 2006 r.) są kominiarze. Dlatego nie próbujmy sami naprawiać i modyfikować przewodów kominowych, lecz zlecajmy te usługi do wykonania odpowiednim fachowcom.

Natomiast jeśli chodzi o czyszczenie przewodów kominowych, można dokonywać tego samodzielnie w budynkach mieszkalnych jednorodzinnych oraz w obiektach budowlanych budownictwa zagrodowego i letniskowego, co dopuszcza § 34 ust. 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów z dnia 7 czerwca 2010 r. (Dz.U. Nr 109, poz. 719). W innych budynkach powinni wykonywać te czynności fachowcy, posiadający odpowiednie kwalifikacje.

Sankcje: Ustawa z dnia 20-05-1971 Kodeks wykroczeń w Art. 82 § 1 mówi „Kto ... utrudnia okresowe czyszczenie komina lub nie dokonuje bez zwłoki naprawy uszkodzeń komina i wszelkich przewodów dymowych podlega karze aresztu, grzywny albo karze nagany”.

Korporacja Kominiarzy Polskich, jako stowarzyszenie zawodowe zrzeszające mistrzów kominiarskich, już 20 lat prowadzi działania zmierzające do podniesienia bezpieczeństwa użytkowników urządzeń grzewczych i kominowych. Jednym z zadań statutowych Korporacji jest zapobieganie zatruciom i wybuchom gazu. Prowadzona przez członków Korporacji akcja uświadamiania społeczeństwa trwa przez cały rok kalendarzowy.

Dbając o bezpieczeństwo mieszkańców dużych bloków oraz małych domków, pamiętaj:

- Zlecaj dokonanie czyszczeń i obowiązkowej kontroli przewodów kominowych osobom posiadającym odpowiednie uprawnienia kominiarskie.
- Ułatwiał kominiarzom wykonanie ich obowiązków poprzez umożliwienie dostępu do kominów.
- Usuwał stwierdzone przez kominiarza usterki.
- W żadnym wypadku nie zakrywał kratki wentylacyjnych w pomieszczeniach, gdzie znajdują się urządzenia gazowe.
- Zapewniał stały dopływ powietrza zewnętrznego, niezbędnego do prawidłowego funkcjonowania urządzeń grzewczych.
- O wadliwie działających urządzeniach grzewczo-kominowych natychmiast informował właściciela lub zarządcę.
- Nie dokonywał samowolnych przeróbek i podłączeń do przewodów kominowych.
- Dbaj o środowisko i swoje urządzenie, nie spalaj śmieci, plastiku, starych mebli, ubrań itp.

Czad i ogień
OBUDŹ CZUJNOŚĆ

co czwarty POLAK MYŚLI,
ŻE CZAD MOŻNA ROZPOZNAĆ
PO ZAPACHU LUB DYMIE

CZADU **NIE WIDAĆ**

CZADU **NIE SŁYCHAĆ**

CZADU **NIE CZUĆ**

„Był sobie król, był sobie paż
I była też królewna
Uśpił ich raz bezwonnny czad,
Rzecz to zupełnie pewna”

DOM BEZ
TLENKU WĘGLA

CZAD USYPIA CZUJNOŚĆ. Pojawia się w mieszkaniach ogrzewanych gazem, węglem, drewnem. Tam, gdzie wentylacja lub przewody odprowadzające spaliny są niesprawne. Jest bezbarwny, bez zapachu i silnie trujący. Pierwszym objawem może być ból głowy i senność. Czujnik czadu może uratować Twoje życie. Jesteś pewien, że trującego tlenku nie ma w Twoim mieszkaniu? Obudź świadomość – wejdź na www.czadusypia.pl.

Patronat honorowy

Rzecznik Praw Pacjenta

Požary - najczęstsze przyczyny powstania

Nieostrożność osób dorosłych przy posługiwaniu się ogniem otwartym, w tym papierosy, zapalki, np.

- palenie tytoniu w łóżku jest często przyczyną pożarów ze skutkiem śmiertelnym.
- kontakt otwartego ognia, np. żarzącego się papierosa z materiałem palnym może spowodować pożar
- pozostawianie na kuchni gazowej bez nadzoru przygotowywanego posiłku.
- spalanie śmieci i odpadów, suchych liści i roślin, wypalanie traw, rozgrzewanie smoły, palenie ogniska może być przyczyną pożaru zabudowań.

Nieostrożność osób dorosłych przy posługiwaniu się substancjami łatwopalnymi np.

- czyszczenie odzieży, likwidacja plam w cieczach łatwopalnych, np. benzynie, acetonie, rozpuszczalniku może być przyczyną groźnego pożaru i wybuchu,
- rozpalanie ognia w piecu przy zastosowaniu cieczy łatwopalnej, np. rozpuszczalnika, benzyny, oleju napędowego.

Nieprawidłowa eksploatacja elektrycznych urządzeń grzewczych.

- ustawienie urządzenia grzejnego w odległości zbyt małej od materiałów palnych powoduje systematyczne nagrzewanie materiałów i prowadzi do ich zapalenia. Bezpieczna odległość materiałów palnych od gorących urządzeń elektrycznych to co najmniej 50 cm,
- pozostawienie na dłuższy czas włączonej grzałki elektrycznej do gotowania wody,
- pozostawienie żelazka na materiale palnym spowoduje natychmiastowe zwęglenie i szybkie zapalenie przedmiotu, na którym jest ustawione.

Nieprawidłowa eksploatacja urządzeń i instalacji elektrycznych.

- osłonięcie żarówki materiałem palnym, np. papierem w niewielkiej odległości od niej powoduje szybkie nagrzewanie się tego materiału, zwęglenie i zapalenie,
- przeciążanie instalacji elektrycznej w mieszkaniu poprzez podłączenie zbyt dużej liczby odbiorników energii elektrycznej.

Palenie tytoniu

Przed niektórymi zagrożeniami pożarowymi można się uchronić, zachowując po prostu zdrowy rozsądek. Na niektóre natomiast nie mamy żadnego wpływu. Palenie papierosów w miejscach, gdzie znajdują się łatwopalne materiały i porzucanie niedopałków, które na domiar złego mogą się tlić, prowadzić może do pojawienia się ognia.

Zaproszenie ognia od papierosów jest jedną z najczęstszych przyczyn powstania pożaru. Lekkomyślne zachowania, nieodpowiedzialność, brak wyobraźni w połączeniu z ogniem między innymi z żarzącego się papierosa może powodować tragiczne skutki. Jeszcze większe zagrożenie powoduje palenie tytoniu w zakładach opiekuńczych, domach pomocy społecznej, noclegowniach. Przebywają tam osoby o mniejszej sprawności motorycznej. Szczególnie duże zagrożenie powoduje używanie otwartego ognia w pokojach na balkonach i innych miejscach do tego nie przeznaczonych.

Strażacy kategorycznie odradzają leżenie z papierosem w łóżku. Tłący się niedopałek może z łatwością spowodować tragiczny w skutkach pożar. Tym bardziej, że pianka poliuretanowa, z której wykonane są materace naszych łóżek, ma słabą ognioodporność, a podczas pożaru wydziela bardzo intensywnie trujące związki.

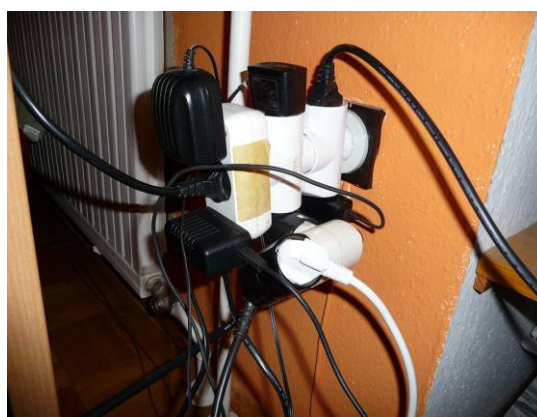
Oprócz zwykłego papierosa niebezpieczeństwo niesie także e-papieros. Często poprzez niefrasobliwość i nieostrożność zapominamy o podstawach bezpieczeństwa. Pamiętajmy, że e-papierosy oraz zwykły papieros mogą być przyczyną pożaru oraz spowodować obrażenia ciała. Wystarczy niewielka iskra, która padnie np. na zasłony, może w krótkim czasie wywołać pożar, który rozprzestrzeni się po całym pomieszczeniu.

Jeśli musisz palić:

- Miej w pobliżu popielniczkę. Stawiaj ją na stabilnym podłożu, aby uniknąć przypadkowego wysypania jej zawartości,
- Popiół strącaj do popielniczki regularnie – nie czekaj, aż spalony odcinek z żarem sam odpadnie, bo zawsze może spaść i podpalić Twoje ubranie, dywan, kanapę lub fotel,
- Papierosa zgaś skutecznie – zanurz w wodzie, dokładnie przydeptaj, przygnieć w popielniczce. Zgaszonego „peta” wrzuć do popielniczki lub kosza na śmieci – niektóre kosze mają specjalne miejsca do wyrzucania papierosów (inną komorę niż na pozostałe śmieci) lub też tacę wypełnioną piaskiem.

Nieprawidłowa eksploatacja oraz wady urządzeń i instalacji elektrycznych

Jedną z kolejnych najczęstszych przyczyn pożarów powstających w budynkach jest nieprawidłowa eksploatacja oraz wady urządzeń i instalacji elektrycznych. Szczególnie duże niebezpieczeństwo powstania pożaru istnieje w budynkach, w których instalacja ta jest wykonana z przewodów aluminiowych. W takich budynkach,

szczególnie w tych, gdzie od wielu lat nie dokonano remontu instalacji, nie należy podłączać do prądu dużej ilości urządzeń elektrycznych. Instalacja w starych budynkach obliczona była na znacznie niższy pobór mocy. Kiedy ją projektowano, w użyciu były tylko urządzenia elektryczne o niskim poborze mocy, na przykład żarówki radia. Podłączanie do takiej instalacji urządzeń o dużej mocy jak: czajniki bezprzewodowe może powodować przegrzewanie się instalacji, a w efekcie spowodować pożar. Zawsze gdy decydujemy się na podłączenie do sieci nowych urządzeń, zapytajmy fachowca-elektryka, czy to możliwe. Podczas remontu budynku najlepiej zdecydować się na wymianę instalacji, której dokonać może tylko wykwalifikowany elektryk. Uszkodzone instalacje i osprzęt elektryczny jak: gniazda wtyczkowe, wtyczki, wyłączniki oświetlenia, oprawy oświetleniowe wskutek zwarc i powstających iskier mogą spowodować pożar materiałów palnych znajdujących się w mieszkaniu. Niewłaściwie połączone przewody elektryczne nie zapewniają dobrego przepływu prądu, następuje przegrzewanie się styku przewodów i jego zapalenie. Ważnym z punktu widzenia bezpieczeństwa pożarowego jest właściwy dobór bezpieczników. Bezpiecznik spełnia bardzo ważną rolę w instalacji elektrycznej. Chroni przed przeciążeniem, zwarciem i porażeniem człowieka. Długotrwałe przeciążanie instalacji powoduje jej nadmierne nagrzewanie oraz utratę właściwości izolacyjnych. Po pewnym czasie może to doprowadzić do pożaru. Bezpiecznik powinien być dobrany tak, aby zadziałał podczas niewłaściwej pracy instalacji. Bezpiecznik źle dobrany, nie reagujący na niewłaściwą pracę instalacji może przyczynić się do powstania pożaru z winy instalacji elektrycznej. Naprawienie bezpiecznika topikowego, tzw. watowanie, to prawie pewny pożar mieszkania. Aby uchronić się od powstania pożaru, od instalacji elektrycznej:

- nie należy stosować naprawianych „watowanych” bezpieczników topikowych oraz bezpieczników o większej mocy niż wskazane,
- należy używać tylko tyle odbiorników prądu elektrycznego na ile obliczono moc instalacji elektrycznej, ze względu na to, że nadmierne obciążenie instalacji powoduje przegrzewanie się kabli i przewodów oraz wypalanie styków w gniazdkach i puszkach,
- nie wolno wykonywać prowizorycznych podłączeń elektrycznych i przerabiać stałych instalacji oraz przedłużaczy elektrycznych,
- nie należy ustawiać elektrycznych urządzeń grzewczych bezpośrednio na podłożu palnym oraz w pobliżu materiałów łatwo zapalnych (mebli, firanek, itp.) - zachowaj odległość minimum 50 cm.

PAMIĘTAJ!!!!

- sprawdź i stosuj odpowiednie zabezpieczenia instalacji elektrycznej - nigdy nie „watuj” bezpieczników,
- włączając kilka urządzeń do jednego gniazda przeciążasz instalację elektryczną,
- zastanów się czy nie warto wymienić

starej aluminiowej instalacji na nową, dostosowaną do mocy obecnie używanych urządzeń,
- co 5 lat zlecaj uprawnionej firmie badanie instalacji elektrycznej (przepisy Prawa Budowlanego).

Jak zachować się w razie pożaru?

Jak zwalczać powstały pożar

1. W przypadku powstania pożaru wszyscy zobowiązani są podjąć działania w celu jego likwidacji:

- zaalarmować niezwłocznie, przy użyciu wszystkich dostępnych środków osoby będące w strefie zagrożenia,
- wezwać straż pożarną.

2. Telefoniczne alarmowanie należy wykonać w następujący sposób: Po wybraniu numeru alarmowego straży pożarnej 112 i zgłoszeniu się dyżurnego spokojnie i wyraźnie podaje się:

- swoje imię i nazwisko, numer telefonu, z którego nadawana jest informacja o zdarzeniu,
 - adres i nazwę obiektu,
 - co się pali, na którym piętrze,
 - czy jest zagrożenie dla życia i zdrowia ludzkiego.
- po podaniu informacji nie odkładać słuchawki do chwili potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia.

3. Przystąpić niezwłocznie, przy użyciu miejscowych środków gaśniczych do gaszenia pożaru i nieść pomoc osobom zagrożonym w przypadku koniecznym przystąpić do ewakuacji ludzi i mienia.

Należy czynności te wykonać w taki sposób aby nie doszło do powstania paniki jaka może ogarnąć ludzi będących w zagrożeniu, które wywołuje u ludzi ogień i dym. Panika może być przyczyną niepotrzebnych i tragicznych w skutkach wypadków w trakcie prowadzenia działań ratowniczo gaśniczych. Dlatego prowadząc jakiegokolwiek działania w przypadku powstania pożaru należy kierować się rozumą w podejmowaniu decyzji. Do czasu przybycia straży pożarnej kierowanie akcją obejmuje kierownik zakładu pracy /właściciel obiektu/ lub osoba najbardziej energiczna i opanowana.

Jak ewakuować ludzi i mienie

Celem ewakuacji ludzi jest zapewnienie osobom szybkiego i bezpiecznego opuszczenia strefy zagrożonej lub objętej pożarem. Do celów ewakuacji ludzi służą korytarze - poziome drogi ewakuacji i klatki schodowe - pionowe drogi ewakuacyjne z których istnieje możliwość bezpośredniego wyjścia na zewnątrz. Drogi i wyjścia ewakuacyjne oznakowane muszą być pożarniczymi tablicami informacyjnymi zgodnie z PN - 92/N - 01256/02 "Znaki Bezpieczeństwa - Ewakuacja. Ewakuacją ludzi z części lub z całego obiektu zarządza kierujący akcją ratowniczo - gaśniczą. W przypadku zaistnienia pożaru lub innego zagrożenia budynku lub jego części, osoby nie biorące udziału w akcji ratowniczej powinny opuścić strefę zagrożenia. Osoby opuszczające strefę zagrożenia kierują się do najbliższego wyjścia służącego celom ewakuacji zgodnie z oznakowaniem.

W czasie prowadzenia ewakuacji zabronione jest:

- dokonywanie jakichkolwiek czynności mogących wywołać panikę,
- przechodzenie w kierunku przeciwnym do kierunku ewakuacji,
- zatrzymywanie się lub tamowanie ruchu w inny sposób.

Osoby ewakuowane muszą podporządkować się poleceniom ratowników to jest osobom prowadzącym ewakuację: strażacy, pracownikom służby zabezpieczenia obiektu.

Bibliografia:

<https://www.gov.pl/web/kwpsp-gdansk/tlenek-wegla-czad>

<https://www.mpec.przemysl.pl/elaidate4146697-q2599-3c3324-3a6calamites-ef1a3a5-/?nie-dla-czadu-!!!,262#content>

<http://jakagasnica.pl/artykuly/najczestsze-przyczyny-pozarow-2/>

<https://www.gov.pl/web/kppsp-slubice/jak-zachowac-sie-w-trakcie-pozaru>

„Już śpisz kochana
Snem głębokim, dłużej niż do rana
W porę, nikt Ci nie dał znać,
Że ulatnia tu się czad
Teraz wiecznie będziesz spać”

DOM BEZ
TLENKU WĘGLA

CZAD USYPIA CZUJNOŚĆ. Pojawia się w mieszkaniach ogrzewanych gazem, węglem, drewnem. Tam, gdzie wentylacja lub przewody odprowadzające spaliny są niesprawne. Jest bezbarwny, bez zapachu i silnie trujący. Pierwszym objawem może być ból głowy i senność. Czujnik czadu może uratować Twoje życie. Jesteś pewien, że trującego tenku nie ma w Twoim mieszkaniu? Obudź świadomość – wejdź na www.czadusypia.pl.

Patronat honorowy

Rzecznik Praw Pacjenta